

FOLKETINGETS OMBUDSMAND

Gammeltoft 22, 1457 København K
Telefon 33 13 25 12. Telefax 33 13 07 17
Personlig henvendelse 10-15

Dato: **09 MAJ 2005**

J.nr.: 2004-0865-628
Sagsbehandler: PK
(Bedes anført ved henvendelser)
Akt. nr.: 31

Folketingets Retsudvalg
Christiansborg
1240 København K

+ genpart af opfølgingsbrev

Vedrørende besøg den 6. april 2004 i grønlænderafdelingen i Anstalten ved Herstedvester

Hermed sender jeg en genpart af opfølgingsbrev (nr. 2) af dags dato vedrørende besøget den 6. april 2004 i grønlænderafdelingen i Anstalten ved Herstedvester.

Jeg betragter i øvrigt herefter sagen som afsluttet.

Med venlig hilsen

Hans Gammeltoft-Hansen

Dato: 09 MAJ 2005

J.nr.: 2004-0865-628
Sagsbehandler: PK3
(Bedes anført ved henvendelser)
Akt. nr.: 29

Anstalten ved Herstedvester
Holsbjergvej 20
Postboks 40
2620 Albertslund

Vedrørende besøg den 6. april 2004 i grønlænderafdelingen – opfølgning (nr. 2)

Den 5. januar 2005 skrev jeg til Anstalten ved Herstedvester som opfølgning på mit ovennævnte besøg.

Jeg bad om at anstaltens forskellige oplysninger mv. blev sendt til mig gennem Direktoratet for Kriminalforsorgen som jeg ligeledes bad om en udtalelse.

Jeg har herefter modtaget to breve af 31. januar og 14. februar 2005 fra anstalten (stilet til Direktoratet for Kriminalforsorgen) og en udtalelse af 3. marts 2005 fra direktoratet.

Jeg skal herefter meddele følgende:

Ad pkt. 1. Vedligeholdelsesstandard mv.

Jeg oplyste at jeg gik ud fra at arbejdet med maling af celler/udskiftning af inventar skred planmæssigt frem, og at den tidshorizont der var oplyst over for mig (udgangen af 2004), ville kunne holde. Jeg bad anstalten om underretning hvis dette ikke var tilfældet.

Anstalten har i brevet af 31. januar 2005 oplyst at arbejdet med maling mv. af cellerne af forskellige årsager som anstalten herefter har redegjort for, beklageligvis er trukket ud.

Det fremgår af direktoratets udtalelse at anstalten den 2. marts 2005 har oplyst over for direktoratet at samtlige celler på afdelingerne L og K var malet ved udgangen af februar måned 2005.

Der har som det fremgår, været tale om en overskridelse af tidsplanen. Da overskridelsen kun udgør to måneder, foretager jeg mig dog ikke noget i anledning af at jeg – på trods af min udtrykkelige anmodning herom – ikke blev underrettet herom.

Jeg tager i øvrigt det som anstalten og direktoratet har oplyst, til efterretning.

Anstalten oplyste forud for mit brev af 5. januar 2005 at maling af fællesarealerne på afdeling L ville blive iværksat så snart cellerne var malet færdig.

Jeg går ud fra at også dette arbejde er bragt til udførsel eller er kommet godt i gang, og jeg foretager mig ikke videre vedrørende spørgsmålet om maling af celler og fællesarealer på denne afdeling.

Ad pkt. 3. Fællesskab

Jeg anførte bl.a. følgende i mit brev af 5. januar 2005:

”Det blev under besøget den 6. april 2004 oplyst at gentagne tyverier fra afdeling L havde betydet at de grønlandsk anbragte på afdeling K i en periode ikke havde haft adgang til fællesskab med de grønlandsk anbragte på afdeling L.

Jeg bad anstalten om at oplyse omfanget af fællesskabet mellem de grønlandsk anbragte på de to afdelinger på tidspunktet for afgivelse af rapporten. Jeg bad endvidere anstalten om nærmere oplysninger om baggrunden for beslutningen om at afbryde den indbyrdes kontakt mellem de grønlandsk anbragte og det gennem længere tid. Jeg bad derudover om direktoratets bemærkninger til det som anstalten anførte, og til den ordning med to timers fællesskab hver aften som anstalten på tidspunktet for mit besøg forsøgsvis havde indført.

Anstalten har om beslutningen om at suspendere fællesskabet mellem de to afdelinger oplyst følgende:

’Døren imellem afd. K og L blev lukket den 9. januar 2004. Årsagen var en del uro på afdelingerne, bl.a. således, at når anbragte fra en afd. havde besøgt en anden afd., var der forsvundet ting på afdelingen. For at dæmpe uroen, valgte man i en periode at lukke døren mellem de 2 afdelinger, således at muligheden for at besøge hinanden på afdelingerne blev udelukket.’

Anstalten har endvidere oplyst at adskillelsen mellem de grønlandsk anbragte omkring den 1. marts 2004 forsøgsvis blev lempet således at de anbragte på afdeling K hver aften fra kl. 18.30 – 20.30 fik mulighed for at gå ind på afdeling L og besøge de anbragte dér, og at denne mulighed på onsdage – hvor der er fællespisning på afdeling L – består i tidsrummet kl. 17.00 – 21.15. Anstalten har endvidere oplyst at forsøgsordningen nu må betragtes som en permanent ordning og at ordningen fungerer tilfredsstillende for personalet og for de anbragte på afdeling K.

Direktoratet har oplyst at anstalten den 12. oktober 2004 telefonisk har oplyst over for direktoratet at der var 6-7 grønlandsk anbragte på afdeling K og 12 anbragte på afde-

ling L i den periode hvor muligheden for fællesskab mellem de to afdelinger var suspenderet. Direktoratet har endvidere oplyst at direktoratet ingen bemærkninger har til anstaltens beslutning om at suspendere muligheden for fællesskab mellem afdeling K og L eller til den nuværende fællesskabsordning mellem de to afdelinger.

På tidspunktet for besøget forstod jeg reglerne således at det også før den 9. januar 2004 var sådan at de grønlandsk anbragte på afdeling K – og kun disse anbragte – kunne besøge de grønlandsk anbragte på afdeling L. Jeg forstod med andre ord reglerne på den måde at et eventuelt fællesskab mellem de grønlandsk anbragte blev praktiseret på afdeling L – og kun dér.

Jeg beder anstalten om at oplyse om det er rigtig forstået. Hvis dette er tilfældet, beder jeg anstalten om at præcisere hvorledes anstaltens oplysninger om baggrunden for beslutningen om at suspendere fællesskabet skal forstås (jf. citatet ovenfor).

Det fremgår af min redegørelse af 28. januar 1994 efter inspektionsbesøg den 22. november 1993 på grønlænderafdelingen at afdelingen er oprettet i 1986 (med 13 celler) og at de anbragte fra kl. 21.30 til kl. 07.30 var låst inde i deres celler (mit j.nr. 1993-2437-629). Det fremgår endvidere at der på tidspunktet for denne inspektion var 10 grønlandsk anbragte på grønlænderafdelingen.

Hvornår afdeling K er taget i brug (også) til grønlandsk anbragte, fremgår af gode grunde ikke af denne tidligere inspektionssag.

Jeg går ud fra at Anstalten ved Herstedvester anser de grønlandsk anbragte for – i princippet – anbragt i anstalten i én afdeling (afdeling L – grønlænderafdelingen) og at den faktiske adskillelse mellem de grønlandsk anbragte, som placeret på to afdelinger, skal henføres til anstaltens fysiske forhold og det aktuelle (høje) antal af anbragte. Jeg går endvidere ud fra at de grønlandsk anbragte på afdeling K – i princippet – forud for den 9. januar 2004 har haft fællesskab med de øvrige grønlandsk anbragte i samme omfang som de anbragte på afdeling L indbyrdes har haft det (og fortsat har).

Jeg ville på den baggrund anse det for meget uheldigt om tyverier begået af (måske) kun en enkelt grønlandsk anbragt skulle kunne føre til at fællesskabet mellem alle de grønlandsk anbragte, ikke alene i en overgangsperiode men også permanent, blev indskrænket i forhold til udgangspunktet.

Jeg forstår imidlertid på direktoratets udtalelse at antallet af anbragte på afdeling K har haft betydning for direktoratets stillingtagen til anstaltens suspension i en periode af fællesskabet og til anstaltens nuværende ordning.

Jeg beder om nærmere oplysninger om ibrugtagelsen af afdeling K (også) til grønlandsk anbragte og om anstaltens – og direktoratets – bemærkninger til det som jeg har anført.

Det fremgår af anstaltens svar at de nævnte tyverier kun har udgjort en del af begrundelsen for beslutningen om at suspendere fællesskabet mellem afdelingerne.

Inden jeg tager stilling til om jeg har grundlag for at foretage mig noget i den forbindelse eller i anledning af den indførte forsøgsordning (som jeg forstår anstalten anser for at være permanent), beder jeg anstalten om nærmere oplysninger om "uroen" i øvrigt på afdelingerne.

Jeg beder endvidere anstalten om at oplyse hvilket grundlag anstalten har for sin vurdering om at ordningen er "tilfredsstillende" for de grønlandsk anbragte på afdeling K. Jeg sigter til at flere af de grønlandsk anbragte, som jeg talte med under mit besøg den 6. april 2004, tilkendegav at de grønlandsk anbragte på afdeling K følte sig "deporteret".

Jeg forstår anstaltens oplysninger på den måde at mulighederne for fællesskab i weekenden ikke er udvidet i forhold til hvad der gælder på hverdage (bortset fra onsdage).

Jeg beder anstalten om nærmere oplysninger om baggrunden herfor.

Jeg beder endvidere anstalten om at oplyse hvorledes de grønlandsk anbragte, i lyset af den nævnte forsøgsordning (som anstalten nu anser for en permanent ordning), placeres på henholdsvis afdeling L og K, og hvilke muligheder de har for at flytte fra afdeling K til L (og eventuelt omvendt)."

Anstalten har i anledning af ovenstående – i brev af 31. januar 2005 til Direktoratet for Kriminalforsorgen – oplyst at afdeling K blev delvis grønlænderafdeling i sommeren 2003, og at de grønlandsk anbragte på afdeling K, som i starten var ganske få, på dette tidspunkt havde adgang til afdeling L uden tidsbegrænsning.

Anstalten har endvidere oplyst at fællesskabet foregik alene på afdeling L – og at dette skete af hensyn til de danskdømte på afdeling K der ikke skulle føle sig "invaderet" – at ordningen med fællesskab mellem samtlige de grønlandsk anbragte blev indstillet den 9. januar 2004, men at den blev (delvist) genindført den 1. marts 2004; i tidsrummet 18.30-20.30 (dog længere når der var/er fællesspisning), og at den genindførte, men begrænsede ordning blev startet som et forsøg, men at den nu anses for at være en permanent ordning.

Anstalten har om baggrunden for de indførte begrænsninger i fællesskabet oplyst at der på nuværende tidspunkt ikke kan gives "yderligere konkrete oplysninger vedrørende 'uroen' på afdelingerne".

Anstalten har om det forhold at ordningen er beskrevet som tilfredsstillende for de anbragte på afdeling K, oplyst at dette skal forstås på den måde at ordningen er kontrollerbar for personalet og i det daglige kan administreres uden problemer set fra fængsels-

personalets side. Anstalten har i den forbindelse anført at nogle af de grønlandsk anbragte muligvis er utilfredse med begrænsningerne i den oprindelige ordning, men at anstalten dog ikke er indstillet på at udvide ordningen også under hensyn til at den oprindelige ordning (uden tidsbegrænsninger) havde udgangspunkt i "de ganske få anbragte, der var nødt til at bo på afdeling K af pladshensyn". Anstalten har herved også henvist til den almindelige praksis ved anstalten hvorefter der af ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn som altovervejende hovedregel ikke er fællesskab afdelingerne imellem.

Om fællesskabet har anstalten i øvrigt oplyst at dette ikke er udvidet i weekenden idet de hensyn der gør sig gældende på hverdage, også eksisterer i weekenderne. Anstalten har endvidere bemærket at alle grønlandsk anbragte har mulighed for fællesskab på gårdtur og ved fællesarrangementer.

Anstalten har om placeringen af de grønlandsk anbragte (og om eventuel intern flytning) oplyst at nyindsatte grønlandsk anbragte normalt bliver anbragt på afdeling K hvor en danskdomt i givet fald må flyttes fra, at de grønlandsk anbragte på afdeling K får tilbudt en plads på afdeling L når en sådan bliver ledig, og at de grønlandsk anbragte også herudover har mulighed for at "bytte" plads de to afdelinger imellem hvis der er en rimelig grund dertil.

Anstalten har efterfølgende – i et nyt brev til Direktoratet for Kriminalforsorgen (af 14. februar 2005) – oplyst at der er indført nye regler for kontakten mellem de grønlandsk anbragte på afdeling K og afdeling L. Anstalten har nærmere anført følgende herom:

"Efter en periode med ro på grønlænderafdelingen har man på afdelingen besluttet med øjeblikkelig virkning forsøgsvis at ændre besøgstiden til følgende:

Mandag-torsdag	fra kl. 18.30-20.30
Fredag	fra kl. 14.30-20.30
Lørdag-søndag	fra kl. 07.00-20.30

Det er stadig kun muligt for de anbragte på afdeling K at besøge anbragte på afdeling L og ikke omvendt.

Anstalten vil følge udviklingen på grønlænderafdelingen nøje og såfremt der på ny opstår uro af forskellig art, vil man overveje på ny at indføre begrænsninger."

Direktoratet har med bl.a. følgende bemærkninger henholdt sig til det som anstalten har anført i brevet af 31. januar 2005:

"Direktoratet er enig med anstalten i, at det af ordens- og sikkerhedsmæssige grunde er hovedreglen, at dørene mellem afdelingerne er lukkede, således at der ikke er fællesskab afdelingerne imellem.

Direktoratet har fortsat ingen bemærkninger til den nuværende fællesskabsordning, idet det må antages at jo flere grønlandske indsatte, der er på afdeling K, jo større er risikoen for, at der opstår uro og ukontrollable situationer under afvikling af fællesskab på afdeling L. Direktoratet har herved lagt vægt på at anstalten har oplyst, at ordningen, som den er nu, fungerer tilfredsstillende.

Omvendt er det direktoratets opfattelse, at jo færre grønlandske indsatte, der er anbragt på afdeling K, jo større vil deres behov for fællesskab med de indsatte på afdeling L være. Direktoratet har derfor henstillet til anstalten at overveje at udvide den ovennævnte fællesskabsordning i tilfælde af, at antallet af grønlandske indsatte på afdeling K kommer under 5 indsatte.”

Direktoratet har endvidere henholdt sig til det som anstalten har oplyst i brevet af 14. februar 2005 – om den forsøgsvisse udvidelse af kontakten mellem de grønlandsk anbragte på afdeling K og afdeling L.

Jeg har noteret mig at udgangspunktet i Anstalten ved Herstedvester, hvorefter der af ordens- og sikkerhedsmæssige grunde ikke er fællesskab afdelingerne imellem, blev fraveget i sommeren 2003 da afdeling K blev delvis grønlænderafdeling.

Anstalten ved Herstedvester (og direktoratet) har ikke udtalt sig imod min antagelse i brevet af 5. januar 2005 hvorefter Anstalten ved Herstedvester anser de grønlandsk anbragte for i princippet anbragt i anstalten i én afdeling (afdeling L – grønlænderafdelingen), og at den faktiske adskillelse mellem de grønlandsk anbragte, som er placeret på to afdelinger, skal henføres til anstaltens fysiske forhold og det aktuelle (høje) antal af anbragte. Jeg lægger derfor til grund at fravigelsen i sommeren 2003 fra det generelle udgangspunkt om (manglende) fællesskab mellem de forskellige afdelinger i Anstalten ved Herstedvester har baggrund i dette forhold.

Jeg noterede mig i brevet af 5. januar 2005 at fællesskabet mellem de grønlandsk anbragte på de to afdelinger (der kun praktiseres og kun har været praktiseret på afdeling L) blev suspenderet – og pr. 1. marts 2004 blev genoptaget i et begrænset omfang – fordi der var ”en del uro på afdelingerne”, og at denne uro bl.a. opstod på grund af tyverier på/fra afdeling L. Jeg har nu noteret mig at det ikke er muligt for anstalten at oplyse nærmere om den ’uro på afdelingerne’ som anstalten henviste til som begrundelse for suspensionen i en længere periode (fra den 9. januar 2004 til den 1. marts 2004). At det fulde faktiske grundlag for anstaltens beslutning om suspension ikke kan oplyses, er naturligvis uheldigt, men jeg foretager ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

I det omfang at de begrænsninger i fællesskabet mellem de to afdelinger som blev indført den 1. marts 2004, og som anstalten indtil den 14. februar 2005 har anset som permanent indførte begrænsninger, hviler på det samme – ikke fuldt ud oplyste grundlag – er dette uheldigt. Jeg er i den forbindelse opmærksom på at også det i forhold til udgangspunktet stigende antal af grønlandsk anbragte på afdeling K efter det nu oply-

ste har haft betydning herfor.

Jeg lægger – i modsætning til Anstalten ved Herstedvester (jf. anstaltens brev af 4. august 2004) – til grund at den begrænsede ordning som blev indført den 1. marts 2004, ikke (nødvendigvis) har fungeret tilfredsstillende for de grønlandsk anbragte i anstalten og herunder særligt de anbragte på afdeling K. Jeg tager imidlertid til efterretning at anstalten den 14. februar 2005 har indført en væsentlig udvidelse af fællesskabet mellem de grønlandsk anbragte på afdeling K og afdeling L i forhold til den ordning der blev indført den 1. marts 2004. Under henvisning hertil foretager jeg mig ikke mere i forhold til denne begrænsede fællesskabsordning. Jeg er herved opmærksom på at udvidelsen af fællesskabsordningen er indført som en forsøgsordning.

Jeg tager til efterretning at direktoratet har henstillet til anstalten at overveje at udvide fællesskabsordningen hvis antallet af grønlandsk anbragte på afdeling K kommer under et antal på fem. Jeg bemærker i den forbindelse at jeg har forstået henstillingen på den måde at direktoratet hermed har ønsket også at henvise til den oprindelige – uindskrænkede – fællesskabsordning.

Jeg foretager mig således – på det nu foreliggende grundlag – ikke mere vedrørende spørgsmålet om fællesskab.

Ad pkt. 3. Fritid

Jeg bad anstalten om oplysning om det fortsatte forløb for så vidt angår det nye husflidsværksted.

Anstalten har oplyst at der i december 2004 blev afholdt et orienteringsmøde med de grønlandsk anbragte for at vække deres interesse for værkstedet som flere havde udtrykt modvilje mod. Anstalten har endvidere oplyst at den egentlige produktion i værkstedet er startet i uge 4, 2005 (tre formiddage), og at værkstedet herefter er klar til at gå i gang (jf. anstaltens brev af 31. januar 2005).

Anstalten har endvidere oplyst at der har vist sig at være en god interesse blandt de grønlandsk anbragte for værkstedet, at der i starten vil være seks grønlandsk anbragte beskæftiget på værkstedet – et antal der formentlig også udgør det maksimale antal personer som kan beskæftiges dér.

Direktoratet har henholdt sig til det som anstalten har anført.

Under min inspektion af Anstalten ved Herstedvester i begyndelsen af februar måned 2005 besigtigede jeg husflidsværkstedet som gjorde et godt indtryk.

Ad pkt. 4. Forplejning – herunder grønlandsk kost

Jeg noterede mig direktoratets oplysning om at direktoratet via den ledende anstaltsleder i Grønland ville opfordre de tre anstalter for domfældte i Aasiaat, Qaqortoq og Ilulissat til, i det omfang der er mulighed for det, at sende grønlandsk kost som fanges af de anbragte, til de grønlandsk anbragte i Anstalten ved Herstedvester. Jeg gik ud fra at opfordringen var afgivet på tidspunktet for brevet af 5. januar 2005, og jeg bad om oplysning om hvorvidt direktoratets opfordring havde haft en gavnlig effekt på mængden af tilførte grønlandske fødevarer til anstalten.

Jeg bad endvidere – fortsat – anstalten om underretning når ordningen med tre gange grønlandsk kost om ugen igen var trådt i kraft.

Anstalten har oplyst at der fortsat kun er mulighed for grønlandsk kost én gang om ugen. Anstalten har endvidere oplyst at anstaltens tolke løbende undersøger mulighederne for at skaffe grønlandsk kost, at det i perioder er særdeles vanskeligt at skaffe tilstrækkeligt med forsyninger, at anstalten fortsat søger at leve op til det oprindelige løfte om tre gange grønlandsk kost om ugen, men at der ikke er meget der tyder på at løftet vil kunne opfyldes inden for den nærmeste fremtid – også henset til antallet af grønlandsk anbragte i anstalten (19 personer).

Om leverancer fra anstalterne for domfældte i Aasiaat, Ilulissat og Qaqortoq har anstalten oplyst at anstalten i det sidste års tid har modtaget i alt tre mindre leveringer af grønlandsk kost.

Direktoratet har supplerende oplyst at tolkene i anstalten bl.a. har undersøgt om der via Det grønlandske Patienthjem skulle være mulighed for at importere grønlandsk proviant hvilket dog ikke var muligt. Direktoratet har endvidere oplyst følgende:

”Direktoratet modtager månedsrapporter fra de grønlandske anstalter. Det fremgår heraf, at Anstalten i Ilulissat i efteråret 2004 har sendt 42 kg hellefisk til Anstalten ved Herstedvester, og Anstalten i Qaqortoq har i efteråret 2004 sendt sælkød til de grønlandske anbragte både i Anstalten ved Herstedvester og i Risskov. Som nævnt i ombudsmandens opfølgingsrapport har Anstalten i Nuuk endvidere sendt rensdyrkød til Anstalten ved Herstedvester.

Den ledende anstaltsleder oplyste i månedsrapport for oktober 2004, at der i anstalterne i Grønland havde været afviklet en del jagt- og fiskeriture, da der stadigvæk gøres en stor indsats for at sende grønlandsk proviant til de grønlandske indsatte i Anstalten ved Herstedvester’.

Direktoratet kan endelig oplyse, at vejr- og fangstforhold samt de personalemæssige ressourcer har stor betydning for anstaltens muligheder for at tage på fangst og fiskeri med de domfældte. Den ledende anstaltsleder har f.eks. i forbindelse med sine månedlige afrapporteringer oplyst, at anstaltens både er taget i land på grund af års-

tiden, og i Aasiaat var sneen i december 2004 for let til at tage ud på hundeslæde. Direktoratet kan således henholde sig til det af anstalten oplyste.”

Jeg tager det som anstalten og direktoratet har oplyst, til efterretning – herunder at det fortsat er anstaltens mål at opfylde det oprindelige løfte om grønlandsk kost tre gange om ugen. Jeg har endvidere noteret mig at målet formentlig ikke vil kunne opfyldes inden for den nærmeste fremtid og foretager mig ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

Jeg har noteret mig det som den ledende anstaltsleder har oplyst om de grønlandske anstalters bestræbelser, jf. de nævnte månedsrapporter til direktoratet, og at direktoratets opfordring synes at have haft en vis effekt på mængden af den grønlandske kost som er tilført Anstalten ved Herstedvester. Jeg har herunder noteret mig at den nye båd som er anskaffet til Anstalten for domfældte i Ilulissat til erstatning for den tidligere forliste båd, har haft betydning også i denne sammenhæng.

Ad pkt. 6. Grønlandske funktionærer

I forbindelse med opfølgningen på besøget skrev jeg bl.a. følgende om problemet med at få grønlandske funktionærer til grønlænderafdelingen:

”Jeg gav i rapporten udtryk for den opfattelse at det er af overordentlig stor betydning at de tre stillinger der skal besættes med grønlandske funktionærer, faktisk også bliver det, og at det derfor er af betydning at der tilbydes de grønlandske funktionærer vilkår der gør det attraktivt at gøre tjeneste ved Anstalten ved Herstedvester, herunder at spørgsmål om boligforhold ikke stiller sig hindrende i vejen for at stillingerne kan besættes.

Jeg bad i fortsættelse heraf – og på baggrund af oplysninger om at der på tidspunktet for besøget kun var én grønlandsk funktionær udstationeret i anstalten, og at den pågældende snart skulle tilbage til Grønland – direktoratet om at oplyse hvad direktoratet havde gjort eller agtede at gøre for at gøre det mere attraktivt for grønlandske funktionærer at søge beskæftigelse ved grønlænderafdelingen, herunder hvad direktoratet havde gjort eller agtede at gøre for at løse det nævnte boligproblem.”

Herefter refererede jeg direktoratets oplysninger i brev af 3. december 2004 om at direktoratet ville overveje spørgsmålet om indkvarteringsmuligheder for de grønlandske funktionærer der gør tjeneste ved Anstalten ved Herstedvester, med henblik på at sikre at indkvarteringsmulighederne ikke blev forringet til skade for ordningen med udstationering af grønlandske funktionærer til tjeneste i grønlænderafdelingen.

Jeg anførte at det er en væsentlig forudsætning for at grønlænderafdelingen kan bemannes med grønlandsk personale svarende til normeringen på tre personer at problemet med boliger bliver løst, og at dette sker i god tid før den 1. august 2005. Jeg tilføjede endvidere at problemet på baggrund af de seneste oplysninger synes større end på

tidspunktet for mit besøg på grønlanderafdelingen. Jeg noterede mig det som direktoratet i øvrigt havde oplyst – herunder at direktoratet ville søge at sikre at indkvarteringsmulighederne ikke blev forringet til skade for udstationeringsordningen.

Jeg bad direktoratet om at underrette mig om resultatet af drøftelserne med Politimesteren i Grønland og kriminalforsorgens anstaltssektor i Grønland og om direktoratets overvejelser i øvrigt.

Jeg bad endvidere direktoratet om underretning om det videre forløb af sagen om bolig til de grønlandske funktionærer. På baggrund af det tidsmæssige problem i den forbindelse bad jeg – uanset hvilken status sagen i øvrigt havde på dette tidspunkt – om underretning om spørgsmålet om grønlandske funktionærer herunder deres boligforhold – senest den 1. marts 2005.

Anstalten ved Herstedvester har til spørgsmålet om udstationering af grønlandske funktionærer oplyst at anstalten ”for tiden” – dvs. ved udgangen af januar måned 2005 – ikke havde nogen udstationerede grønlandske funktionærer, og at der heller ikke umiddelbart var udsigt til at anstalten ville få det.

Direktoratet har oplyst følgende:

”Direktoratet bemærker, at den ledende anstaltsleder telefonisk har oplyst, at der efter den 1. juni 2005 er mulighed for som et led i uddannelsen som anstaltsbetjent at foretage udstationering af grønlandske anstaltsbetjente til Anstalten ved Herstedvester for perioder af ca. 2 måneders varighed. Anstaltslederen vurderer, at man ikke vil kunne rekruttere grønlandsk personale til anstalterne i Grønland, såfremt der stilles krav om et længerevarende ophold i Danmark. Det vil være en forudsætning, for at man kan foretage de omhandlede udstationeringer, at der kan stilles møblerede boliger til rådighed i de perioder, hvor der skal udstationeres grønlandsk personale. Man vil løbende forsøge, om der skulle være grønlandske medarbejdere, der ønsker at gøre tjeneste i Danmark i en længere periode. I øjeblikket er der ingen grønlandere, der ønsker et længerevarende ophold i Danmark.

Direktoratet kan henholde sig til det af anstaltslederen oplyste. For så vidt angår spørgsmålet om muligheden for at stille møblerede boliger til rådighed kan direktoratet oplyse, at kriminalforsorgen fortsat arbejder på at løse problemet vedrørende boligforhold til de grønlandske funktionærer. Der arbejdes for øjeblikket med flere løsningsmodeller og direktoratet vil orientere ombudsmanden, når spørgsmålet er afklaret.”

Jeg har noteret mig det som direktoratet har anført, herunder at det ikke er en løsning at gøre et Danmarksophold til en – obligatorisk – del af uddannelsen til anstaltsbetjent i Grønland idet et sådant krav kan gøre det vanskeligt at rekruttere ansøgere til uddannelsen.

Jeg har noteret mig at direktoratet arbejder med flere løsningsmodeller vedrørende muligheden for at stille møblerede boliger til rådighed for eventuelle grønlandske funktionærer der udstationeres til Anstalten ved Herstedvester, og at direktoratet vil orientere mig igen når dette spørgsmål er afklaret – og når direktoratets overvejelser i øvrigt er tilendebragt.

Jeg går på baggrund af det som jeg har anført i mit brev af 5. januar 2005 – om det tidsmæssige aspekt af sagen – ud fra at (bolig)spørgsmålet vil være afklaret i god tid før den 1. august 2005. Jeg foretager mig ikke noget på nuværende tidspunkt, men afventer som sagt direktoratets orientering.

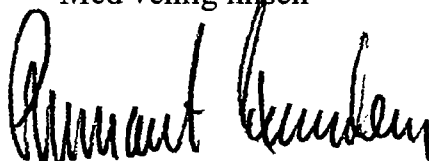
Opfølgning

Jeg afventer Direktoratet for Kriminalforsorgens orientering vedrørende pkt. 6 ovenfor, men betragter i øvrigt sagen om besøget på grønlanderafdelingen i Anstalten ved Herstedvester som afsluttet.

Underretning

En kopi af dette brev sendes til orientering til Direktoratet for Kriminalforsorgen, Folketingets Retsudvalg og de grønlandsk anbragte i Anstalten ved Herstedvester.

Med venlig hilsen

Lennart Frandsen
Inspektionschef